

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
P1 63/2021
27.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић и Божицара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из, чији је пуномоћник Филип Алексић, адвокат из ..., против туженог DOBERGARD d.o.o., Привредно друштво за физичко техничко обезбеђење пружање услуга и инжењеринг Београд, ради исплате, одлучујући о сукобу месне надлежности између Основног суда у Нишу и Првог основног суда у Београду, у седници одржаној 27.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој правној ствари, одређује се као **МЕСНО НАДЛЕЖАН** Основни суд у Нишу.

Образложење

Према стању у списима, тужилац је подео тужбу Основном суду у Нишу ради исплате новачаног потраживања из радног односа. У одговору на тужбу тужени је истакао приговор месне ненадлежности наводећи да је у конкретном месно надлежан суд према седишту туженог што је у сагласности са споразум о месној надлежности из члана 26. Уговора о раду закљученим између странака, којим је у случају спора уговорена месна надлежност основног суда у Београду. Након тога, Основни суд у Нишу се решењем П1 3116/20 од 07.12.2020. године огласио месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења спис доставио Првом основном суду у Београду, као месно надлежном суду на даље поступање.

Први основни суд у Београду није прихватио надлежност за поступање у овој правној ствари и предмет је доставио Врховном касационом суду, ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб месне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", број 116/08,...и 88/18) и члана 22. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14 и 87/18), Врховни касациони суд је одредио за поступање у овом предмету као месно надлежан Основни суд у Нишу.

Наиме, суд се по службеној дужности може огласити месно ненадлежним само ако постоји искључива месна надлежност неког другог суда, а ако за спор није искључиво месно надлежан неки други суд, решење о месној ненадлежности суд може донети само поводом приговора туженог у одговору на тужбу, а ако се тужба не

доставља на одговор, по приговору туженог истакнутог најкасније на припремном рочишту, односно на првом рочишту за главну расправу ако припремно рочиште није одржано, и то до упуштања туженог у расправљање о главној ствари (члан 19. став 1., 3. и 4. ЗПП).

Према члану 38. ЗПП тужба се подноси суду који је опште месно надлежан, ако законом није другачије прописано. Према члану 39. став 1. истог закона за суђење је опште месно надлежан суд на чијем подручју тужени има пребивалиште, односно седиште.

Чланом 65. ЗПП прописано је: ако законом није прописана искључива месна надлежност неког суда, странке могу да се споразумеју да им у првом степену суди суд који није месно надлежан, под условом да је тај суд стварно надлежан (став 1.)

У конкретном ради се о радном спору са захтевом за исплату увећане зараде за рад за време државног и верског празника и за прековремени рад, због чега је реч о спору за који није предвиђена искључива месна надлежност суда у смислу члана 19. ЗПП. С тим у вези, а како су странке приложеним уговорима од раду од 01.09.2017. године, 01.07.2018. године, 01.05.2019. године, уговориле месну надлежност основног суда у Београду (члан 26 уговора), без ближег означања на који се од основних судова у Београду тако уговорена надлежност односи сагласно члану 3. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава („Сл. гласник РС“ 101/2013), то у конкретном нема споразума о месној надлежности између странака у смислу члана 65. ЗПП, па се Основни суд у Нишу није могао огласити месно ненадлежним (позивајући се на споразум о месној надлежности странака) и предмет уступити на даљу надлежност Првом основном суду у Београду.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 22. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић